

Együttjárás a Biblia mércéje szerint – Paul Washer

Mit jelent szeretni valakit?

Ki vagy mi formálta a jellemedet?

Észrevettétek, hogy az Efézusi levél 6. része egy ígéretet tartalmaz azoknak a gyermekeknek, akik engedelmeskednek?

„Hogy jól legyen dolgod, és hosszú ideig élj a földön.”

Régen, mikor egyetemista voltam, hajléktalanokkal foglalkoztam, és egy darabig még együtt is éltem velük. Egyik nap a barátommal, sok hajléktalannal beszélgettünk, és egy kérdést tettünk fel nekik: Milyen volt a kapcsolatod a szüleiddel?

A legtöbben – szinte mindegyik - azt mondta: „Megléhetősen lázadtam ellenük”

Ha már a legalapvetőbb felsőbbtség ellen is lázadsz, akkor majd nem esik nehezedre, hogy egyéb más felsőbbtség ellen is lázadj majd az életedben.

Fiatal hölgyek figyeljetek rám! Ha tetszik nektek egy fiú, és azt gondoljátok, hogy lehet, hogy jó férj lenne belőle, akkor titokban figyeljétek meg, hogyan tiszteli az édesanyját. Mert ha nem tiszteli az édesanyját, akkor titeket sem fog tisztelni. Azt mondod: de tisztelni fog engem. Csak várd meg, hogy ráhúzza a gyűrűt az ujjadra.

És ti fiatal emberek, akik érdeklődtök egy lány iránt, kérdezzétek meg magatoktól: Tiszteli ez a lány az édesapját? Mert ha nem tiszteli az édesapját, akkor titeket sem fog tisztelni. Ó, először nagyon kedves lesz, de amint hozzád ment, King-Kong női variánsává válik.

Bejön egy fiú egy nap az irodámba, és ezt mondja: Szerelmes vagyok.

Nos, akárhányszor egy srác így jön be hozzám, ezzel az arckifejezéssel, és azt mondja, szerelmes vagyok, azt mondom neki:

- Fiam. Ül le. Mit értesz ez alatt?

- Hát szerelmes vagyok.

- De mit értesz ez alatt?

- Nagyon szeretek vele lenni. Gyönyörű. Jókat beszélgetünk. Pont olyan, amilyenre szükségem van. Egyszerűen szeretem.

- Rendben, akkor nézzük, jól értem-e: Azt mondod, hogy feleségül akarod venni őt, mert kielégíti az önző, én központú vágyaidat?

- Nem. Nem így értettem.

- De ezt mondtad. El akarod venni, mert szeretsz vele együtt lenni. Mi van, ha már nem szeretsz vele együtt lenni? Mi van, ha jön valaki más, akivel úgy tűnik, jobb együtt lenni? És el akarod

venni. Mert gyönyörű? De mi van, ha már nem lesz gyönyörű? Mi van, ha szembejön valaki, aki nála is gyönyörűbb? És el akarod venni, mert jókat lehet vele beszélgetni, és jó vele lenni. De mi van, ha jön más, akivel még nála is jobban tudsz beszélgetni, és akivel még jobban ki tudsz jönni?

Látjátok, hogy a legtöbb kapcsolat, mennyire teljesen rosszul, és nem bibliai módon indul? És mikor széthullik, nem tudjuk, miért történt? Pedig már az induláskor halálra volt ítélve.

Remélem figyeltetek, mikor tegnap a házasságról beszéltem. A legalapvetőbb vonásában a házasság egy elköteleződés. Elköteleződés Isten felé. Isten elhívott engem, hogy tegyem le az életemet az Ő egyik lányáért. Nem számít, hogy mi történik. Ez az elköteleződés változhatatlan, és visszavonhatatlan. Rengeteg más csoda és élvezet van a házasságban, melyeket most nincs időnk megbeszélni. Azt azonban látnunk kell, hogy a házasság alapja egy szent elköteleződés Isten iránt.

Még egy dolog az együtt-járásról. Tudjátok, hogy ez egy új jelenség nyugaton? Az emberiség történelme során nem is létezett. Nem működött a zsidó nép életében sem. Nem feltétlenül működött az ősegyházban sem. S nem működött a történelem során megjelenő legtöbb kultúrában sem.

Mi mégis azt gondoljuk, hogy feltétlenül lényeges. Ha nem jársz együtt egy csomó emberrel, hogyan tudhatnád, hogy kivel kösd össze az életedet.

Isten megteremtette Évát, és odavitte Ádámhoz. Nem úgy volt, hogy négy különböző nőt teremtett számára, és azt mondta: „Na, itt van, Ádám. Válassz!”

Vagy: „Próbáld ki ezt a modellt egy darabig, és ha nem jön be a sárga, próbáld ki a pirosat.”

Mégis a legtöbb keresztyén így gondolkozik a kapcsolatait illetően.

A magukat keresztyénnek való fiatalok átlagosan 5 fontosabb kapcsolatban vannak benne a házasságuk előtt. Még akkor is, ha nem volt közöttük testi érintkezés, ezek a kapcsolatok összekötötték a szívüket. Nem csak a szex köt össze szíveket, hanem az érzelmi kapcsolat is kötöttséget hoz létre. Így ez az ember, ott az esküvőjén a szívének négy-öt darabját már szétosztotta, és soha nem is kapja vissza. És ez hatással lesz a házasságára.

Hadd mondjak most el valamit, mielőtt továbbmegyek, mert nem akarom szem elől veszíteni a lényegét. És mert ez komoly. A legtöbb fiatal, akik együtt járnak, azt gondolják, hogy mindaddig, amíg nem fekszenek le egymással, addig tiszták maradnak. Szinte bármit megtehetsz, egészen addig a pontig, és még tiszta maradsz.

Ez az egyik legnagyobb hazugság manapság. Nem kell lefeküdnöd ahhoz valakivel, hogy elveszítsd a tisztaságod, és hogy kárt tegyél a későbbi házasságodban. És ezt tudnod kell, és el kell hinned.

Miért járnak úgy együtt emberek, hogy nincsenek komoly szándékaik a házasságot illetően?

Itt van néhány ok:

- Hogy kielégítsék testi vágyaikat: erkölcstelenség és szórakozás. Az a személy, aki házassági szándék nélkül akar együtt járni veled, az csak a maga szórakoztatására használ téged.

- Hadd mondjak még két okot, hogy miért is van az együtt-járás. A fogyasztói gondolkodás, hogy kipróbáljunk néhány modellt, mielőtt megejtjük a vásárlást. S ez elárulja, hogy csak önmagadért mentél bele ebbe a kapcsolatba.

- És végül a leggyakoribb ok – legalábbis az őszinte keresztényeknél -, a tudatlanság.

A tudatlanság nem azt jelenti, hogy valaki nem képes tanulni. A tudatlanság oka, hogy ezeket a dolgokat ma már nem tanítják. Néhányan egész életetekben gyülekezetbe jártatok, és semmit sem hallottatok azokról korábban, amikről eddig beszéltem. Csodálkoztok, miért van annyi problémátok?

Nézzük meg a mostani oktatási intézményeket. Először is, a keresztyén családban felnövő gyermekek többségét nem tanítják a szülei. Semmire sem tanítják őket. Nem mondom, hogy mindenhol így van-e, de általánosságban, statisztikailag szinte teljesen hiányzik az erkölcsi és hitbeli nevelés a családban. Ha elő is jön esetleg, az olyankor van, ha a gyermek valami rosszat tesz. Ilyenkor jut eszükbe, hogy beszéljenek a dolgról. De hogy tudatosan, és következetesen energiát fektess bele, és foglalkozz a gyermekeddel, olyan nincs.

Ott van persze a vallásos nevelés: küldheted egyházi iskolába, vagy vasárnapi iskolába? És akkor mi történik? A legtöbb gyermek elmegy az iskolába, legyen az keresztyén iskola vagy állami iskola, és ott belekerül abba, amitől a Példabeszédek óv bennünket: a bolondok társaságába.

- Ki formálta a jellemedet?

Nem ismerlek benneteket, ezért nem is ítélnék meg titeket. De hadd mondjam még egyszer, statisztikailag, és az általános tapasztalat szerint: a fiatalokat a többi fiatal formálja.

- Akiket, mi formál?

- A média! És a média egyre jobban és jobban elfajul, katasztrofálisan.

Tehát, miről is van szó? Mire a gyermek 18 éves lesz, még mindig serdülő, nem kapott komoly nevelést arról, hogy, mit jelent nőnek, vagy mit jelent férfinak lenni; mi az erkölcs; mik Isten igazságai...

... mert a legtöbb helyen az Ifi (gyülekezet ifjúsági csoportja) egy vicc. Olyan hely, ahol ugyanaz van, mint máshol a világban.

Vegyük azt, hogy találkozol egy nap a barátoddal, és egy hatalmas kék-zöld folt, ronda zúzódás éktelenkedik a homlokán.

- Mi történt veled? – kérdezed tőle.

- Fogalmam sincs. Egyszerűen nem tudom, de évek óta így van már. Nem értem, mi történik velem.

Tehát elhatározod, hogy egy nap követni fogod, és akárhányszor egy telefonfülkéhez ér, tízszer beleveri a fejét, amilyen erősen csak tudja. Odamész hozzá, és azt mondod:

- Hé, tudod, nem valami rejtélyről van itt szó. Hadd magyarázzam meg, mi is történik veled.

Ugyanezt lehet mondani az amerikai kereszténységre manapság.

Miért van káosz a családban? Miért van káosz az életemben? Miért nincs békességem? Miért nem működnek a kapcsolataim? Miért érzem magam olyan üresnek? Ézsaiás 1. része: „Tetőtől talpig nincs e testben épség...” (6. vers).

Az a helyzet, hogy a kereszténység több mint, hogy megtanulsz néhány általános hitvallást, vagy elismételsz néhány evangéliumi klisé, miszerint „igen, bűnös vagyok, hiszek Jézusban”. És elmondasz egy imát.

Arról szól, hogy helyesen és valóságosan megtérsz, és ezt felismered magadról. És ezután nem maradsz meg ebben a csecsemő állapotban. Ha tényleg keresztény vagy, nem tudsz megmaradni ebben a csecsemő állapotban, mert Aki elkezdte benned a jó munkát, Ő be is fogja fejezni. Tehát az Igét nézzük meg, és a történelmet, és így értjük meg, mi is történik mostanában.

Mi az igazi férfiasság és nőiesség?

- Mit jelent férfinak lenni?

Már beszéltünk arról, hogy mikor kezdhetsz el a másik nemről gondolkodni. Amikor már képes vagy szellemileg vezetni a másik nemhez tartozó személyt.

Egészen addig a Biblia szerint: NEM. Minden lány tiltott terület egészen addig. Ne is gondoldj párkapcsolatra, ne is gondoldj arra, hogy közeledj egy lány felé. Mert nincsen hozzá jogod. Nem fizetted még meg a belépőt. Még nem nőttél fel ahhoz, hogy lelkileg vezess egy nőt.

Ahogy azt tegnap is mondtam, egy másik fontos része ennek, hogy te legyél az ő védelmezője, az, aki törődik vele. Ez egyáltalán nem azt jelenti, hogy izmosnak kell lenned vagy erősnek, annál inkább azt, hogy ha kell, le tudod tenni érte az életedet. És soha nem hagyhatod őt magára! És ez több annál, bármennyire is erős, és izmos vagy. Ez a becsületességről és a jellemről szól. Mert ha ő szörnyen átalakul, vagy az egész személyisége totál megváltozik, akkor sem állhatsz tovább.

És ott a harmadik része a dolognak: Gondoskodni róla anyagilag. Mert elhagyod apád és anyád... Vagy mondjuk egyszerűen úgy, hogy ha az apád fizeti a kocsid biztosítását, akkor semmi jogod nincs komoly kapcsolatra gondolni.

Látjátok, mi nagyon könnyen játszogatunk a „férfias dolgokkal”, de nem vagyunk hajlandóak vállalni a férfiasság következményeit.

És most a lányokról, ők akkor most fel vannak mentve? Nem. Amikor fellángol a tűz a szívedben, és rájössz, hogy fiúk is vannak a világon, kérlek, ne kezdj el vihorászni. Ne kezdj el levelezgetni órán és ne vegyél tini magazinokat! Hanem fogd a Bibliád, és tölts el éveket az Írásokba mélyedve, lehetőleg egy Isten szerint való nő segítségével. Így majd egy jellemes,

tiszta nővé érsz. Istenfélő nővé, akinek a szemei Isten szándékaira szegeződtek az ő egész életén át.

Még a 16. század végén és a 17. század elején fejünkbe vettük, hogy amit csak lehet tudni családról, gyermeknevelésről és persze a fiúkról, azt a feministáktól és a homoszexuálisoktól tanuljuk meg. És ez annyira elferdítette a kultúránkat, hogy az hihetetlen. Teljesen tönkretette társadalmunkat. A férfiaknak nem kell már férfiként viselkedniük. A fiúk játszanak, és játszanak még a harmincas éveikben is...És ott vannak a fiatal nők...

Mit mond a Biblia a szépségről? Te nagyon tudod, hogy a világ mit nevez a szépségnek, mert az elég rendesen befolyásol is téged, nemde bár? A világ megmutatja, és te megtanulhatod, hogyan öltözz.

Csak egy példát hadd hozzak a művészetből. A művészet lenyűgöző dolog. Limában jártam, Peruban úgy 6-7 évvel ezelőtt és ott van egy híres hely, amit ők úgy neveznek, hogy „A hely, ahol mindig művészet van.” Csodálatos művészekkel. És ott alkalmanként kiállítanak alkotásokat. Általában arraféle szoktam elmenni, és elmentem megnézni ezt a kiállítást. Ami egy fantasztikus kulturális élménynek ígérkezett. Egy fehér falú szobába léptem be, ahol minden fehér volt, csak a szoba végén lehetett látni valamit, ami úgy nézett ki, mint egy ilyen olcsó kis TV, az a nagyon kicsiféle, videó-lejátszós. És amikor ránéztem a képernyőre, - amely az egyetlen dolog volt az egész teremben, - egy nő feküdt meztelenül egy kádban, a felvágott ereitől elvérezve.

Mit akarok mondani ezzel? Azt, hogy a művészet bármilyen más dolognál jobban leleplezi a társadalom igazi arcát. És bárhol, ahol Istent elutasítják, és a világot fogadják be, ott megjelenik a groteszk, a csúf és az otromba. Ha elmentek Romániába, azokba a nagyon kicsi falvakba, láthatjátok azokat a gyönyörű, lenyűgöző kicsi kőépületeket csodásan épített kőfalakkal. Aztán elmehetsz Bukarestbe és megnézheted azt a központot, amit a kommunisták építettek hatalmas csúnya betonblokkokkal.

Mindezzel, hölgyek csak oda akartam kilyukadni, hogy tudnotok kell, mit tett veletek a kultúra. Egyszerűen lerombolta a nőiességeteket, tönkretette az igazi szépségeteket, kiirtotta még az elegancia reményét is, és mindezt felcserélte az érzékiséggel.

Hadd mondjak el valamit, amit főiskolákon mindig szoktam tanítani. Ha ruházatod az arcodat emeli ki, az Istentől van... ha viszont a testedet emeli ki, akkor az érzékiség, amit Isten gyűlöl.

Tudjátok, fiatal hölgyek, vannak olyan nők, akik már szupermodellek is lehetnének, és ha besétálnának, az ajtón éppen most, a feleségemmel az oldalamon bátran rájuk nézhetnék és megemlíthetném Charonak, milyen szép nők. Hát nem gyönyörű, nem elegáns? Minden gond nélkül így lehetne. De vannak nők, akik testileg feleannyira se szépek, mint az előző példában, de ha most besétálna egy ilyen hölgy, azonnal elfordítanám a fejem, mert ez nem szépség, nem elegancia, nem nőiesség áradna belőlük, hanem érzékiség. És most ti mind nagyon jól tudjátok, miről is beszélek, a fiúk kiváltképpen.

A különbség a kettő között, hogy a szépség, az elegancia és a nőiesség Istentől való, míg az érzékiség pokoli, démoni és botránkozást okoz (bűnre csábít). Ez utóbbi az, amire a kultúrát tanított, de ez nem csak érzékiség, csúnyaság is.

Menj el Nigériába manapság, és nézd meg, hogyan öltözködnek még a bennszülött nők is, és gyere vissza és nézd meg az otromba Amerikát. Látni fogod, hogy amikor Sátán elkezdi munkálkodni, elkezdi befolyásolni, és lerombolni a szépséget, a kifinomultságot és mindezeket a dolgokat. És elkezdi munkálkodni benned is, hogy egyre lejjebb tegye a mércédet, és elfogadj bármit, ami csak szembe jön veled. Hogy elfogadd, hogy úgy viselkedjenek veled, ami nem megtisztelő számodra.

Érted már, mit tett a feminista mozgalom? Tönkre tette azt a szépséget, amit Isten neked akar adni.

Hadd mondjak el egy szörnyű esetet. (Ha van itt kisgyerek, az talán jobb, ha most kimegy.) Két évvel ezelőtt egy kollégista lányt megerőszakolt 4 fiú. Azon a hétvégén, mielőtt ez megtörtént volna egy hatalmas feminista megmozdulás volt az egyetemen és a feministák mindenkinek adtak egy pólót, amire következő szöveg volt írva – nem használva pontosan azokat a szavakat, de az értelme ez volt: „Szuka vagyok.” Ezt adták a lányoknak. Az a lány, akivel szukaként bántak, ezt a pólót viselte, és tényleg úgy is bántak vele. Azok a srácok, akik ezt tették vele, nemcsak büntést érdemelnének, hanem a legsúlyosabb ítéletet.

De most már talán te is látod, mi is folyik körülöttünk. Még te is, hogyha tagja vagy ennek a társadalomnak, lejjebb adtad a mércét. Megengedted a srácoknak, hogy úgy beszéljenek és bánjanak veled, ami nem helyes.

És ha visszamehetnél nagymamád korába, akkor az emberek lenéznének azért, amiért így viselkedsz. Amiért megengeded másoknak, hogy így viselkedjenek veled.

Arról beszélek tehát, hogy lejjebb engedték a mércét. Ez elképzelhető a világban, mert az pogány, Isten nélküli, de mi keresztények lennénk, vagy nem? Itt van a legnagyobb probléma a generációkkal, szándékosan nem mondom, hogy a ti generációtokkal, hanem a miénkkel.

Azt hisszük, hogy ahhoz, hogy meg tudjuk szólítani őket, olyanná kell lennünk, mint a világ. De Jézus azt mondta, hogy ahhoz, hogy meg tudjuk szólítani ezt a világot, ahhoz éppen, hogy szembe kell állnunk vele.

Hogyan maradhatunk tiszták a házasságig?

Meddig mehetünk el a jegyesség alatt?

Mennyire bízhatunk meg a saját testünkben?

Hadd meséljek el egy történetet, amely mindennapos. Egy fiatalember látogatott meg évekkal ezelőtt. Egy istenfélő keresztényről van szó. A menyasszonyát is ismerem, ő is istenfélő, és őszinte. Szerették az Urat. Ez a srác egy igazi vasgyúró. Bejön az irodámba, és elkezdi bögni. Azt gondoltam: „Te jó ég, mi a probléma?” Azt kérdeztem:

- Testvérem, mi a baj?

- Már nem bírom tovább! – mondja.

- Mire gondolsz? – kérdezem.

- Ismered a menyasszonyom? Tudod, hogy mindketten arra vágyunk, hogy Krisztussal járjunk. Tudod, hogy tiszták és szentek akarunk lenni... és bár nem feküdtünk le egymással, de néha kettesben maradunk, például az autóban, vagy máshol. Azután ölelkezünk, csókolózunk, és már kezdjük elvetni a sulykot. És akkor mindketten úgy elszomorodunk, és szégyenkezünk, és már nem is tudjuk, mit kellene tennünk. Bűnbocsánatot kérünk, de újra megtörténik, és emiatt még inkább összezavarodunk. Néha már azon gondolkodunk, hogy emiatt tönkremegy a kapcsolatunk. Lehet, hogy szakítanunk kellene. Olyan zűrös az egész!

Ismerősen hangzik ez valakinek közületek?

- És mit tanácsoltak a lelki-gondozóitok, mit tegyetek? – kérdeztem tőle.

- Azt mondták, hogy hát persze fiatalok vagyunk, és bonyolult időszak ez az életünkben. Imádkoznunk kell, és olvasnunk a Szentírást, és ki kell tartanunk a küzdelemben.

- Menjete vissza a lelki-gondozóitokhoz – mondtam neki -, hivatkozzatok rám, és mondjátok azt: ...jöjjenek el énhozzám, velem beszéljenek.

- Mit kellene, akkor tennünk? – kérdezte.

Ránéztem, és egy kis játékba kezdtem vele:

- Lelkibb embernek tartod te magadat nálam? – kérdeztem.

Persze, hogy a válasz az volt.

- Ó, nem, Paul testvér.

- Tartottál már igehirdetést több ezer embernek?

- Nem, Paul testvér.

- Hajszoltak már terroristák keresztül a dzsungelen, a Krisztus ügyéért?

- Nem, nem, Paul testvér.

- Akkor nem vagy lelkibb ember, mint én, ugye?

- Nem vagyok.

- Akkor miért kísérted magad olyan dolgokban, amikbe én sem merészkednék?

Ezt meg hogyan értsem? – kérdezte.

- Figyelj ide, ifjú testvérem. Te vagy az egyik leginkább lelkibb ember, akit csak ismerek, valószínűleg sokkal lelkibb, mint én, de figyelj most reám. Nos, nem tudom, hogy te mit gondolsz, csak Isten ismer teljesen. De mondjuk, lenne egy korombeli, egyedülálló nő a gyülekezetemben, és bármelyik átlagos, érett keresztény ma meglátogatná, és engem ott találna vele a lakásán, miközben sütít sütögetünk, akkor igencsak megbotránkozhatnának ezen. Sőt!

Ha igazán biblikusak, most nem állhatnék itt a szószéken. Szóval, mikor belépnének a nő házába, azt mondanák:

- Paul testvér, te meg, mit csinálsz itt?

- Hát nem nyilvánvaló, sütit készítünk ezzel a hölgygel?!

- Megőrültél, Paul testvér?

Erre én: - Ruhában vagyunk, semmit sem csinálunk, csak sütögetünk.

- De Paul testvér, ez nem helyes! Ez hihetetlen veszélyeket rejt magában! Hát nem veszed észre, hogy kísérted az Urat?!

- OK. Nézzetek rám. Már 43 éves vagyok. Fáradt vagyok, és fáj minden porcikám. Már nem vagyok 16 éves. A hormonjaim már nem fűtenek, ebben a pillanatban szerintem még mind szunyókálnak bennem. És ha elbukom, azzal tönkreteszem a feleségem, és a két fiam életét is. Tönkretenném a szolgálatomat, és mindazt a 100 misszionáriust, akik napi szinten rám vannak utalva. Mindez tönkremenne. Szóval, sokkal több veszíteni valóm van, mint neked. Szóval, amennyire veszélyes, és keresztényként elképzelhetetlen az a szituáció, hogy kettesben egy légtérben maradjak egy nővel, aki nem a feleségem, akkor te, miért nem látod hasonlóan elképzelhetetlennek, nevetségesnek, örültségnek, veszélyesnek, hogy te hasonló szituációba keveredjél a menyasszonyoddal?

Hadd fogalmazzam át az előbbieket. Srácok! Ha az a nőnemű egyén, akivel kettesben maradtok, nem a nagymamátok, anyukátok, lánytesótok, vagy egy nagyon-nagyon csúnya unokatesó, akkor soha ne maradjatok édes kettesben vele!!! Nem tudom, hallottátok-e? Szóval, soha ne maradj egyedül egy lánnyal. SOHA! És miért ne? Nézzétek meg az Efézusi levél 6. részét.

Mit mond a Biblia? „Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai, és a gonoszság lelkei ellen...” A Biblia felszólít bennünket, hogy mi emberek küzdjünk meg, feszüljünk neki, bocsátkozzunk kézitusába a Sátánnal. A Biblia nem mond olyat, hogy „Fuss el, a Sátán elől!” A Biblia azt mondja, hogy álljatok ellene, és akkor a Sátán fut előletek. Szóval azt parancsolja az Írás, hogy küzdjünk meg közelharcban a sötétség fejedelmei ellen.

De a második Timóteusi levélben, amikor az ifjúkori testi kívánsághoz ér, azt mondja: „Menekülj!” Szökjél meg! Ez, azt mondja nekem, hogy a mindannyiunkban meglevő ifjúkori kívánság veszélyesebb, mint maga az Ördög!

Mondok egy másik példát. Mit szólnátok, ha szünet nélkül imádkoznék, böjtölnék, majd megint imádkoznék, böjtölnék, és mikor abba hagyom, megkérdeznék:

- Paul testvér, mi célból imádkozol, és böjtölsz ennyit?

- Arra kértem Istent, hogy ruházzon fel erejével, hogy holnap bankot rabolhassak.

- Megbolondultál, Paul testvér? Isten nem adja erejét olyan dologhoz, ami akaratával ellentétes!

- Ti akkor nem bolondultatok meg, amikor azért imádkoztok naphosszat, hogy „Istenem, add, hogy szent és tiszta maradjon az udvarlásom!” vagy azért imádkoztok, hogy ne bukjatok el, de MEGIS kettesben maradtok egy lánnyal?! NEM! Az Úr nem fogja erejét adni ahhoz, hogy engedetlenek legyetek Őiránta!

Most menjünk vissza az öreg motorosokhoz, a 60 évesekhez, akik szerintetek már semmit nem tudnak a mai világról. Voltatok már nagyon régi építésű házakban, ahol a földszinten volt egy általában ovális alakú nyitott rész, amit szalonnak hívtak? Tudjátok, régen, miért építkeztek így? Értetek. Tényleg. Ez nem vicc. Tiérettetek. Olyan fiatalokért, akik már házasulandó korúak voltak. Igen, társalgószoba. Minek az? Azért, hogy a fiatal hölgy, és a fiatalember bemehessenek ide, együtt lehessenek, és beszélgethessenek. De, mivel ennek a helyiségnek nem volt ajtaja, így az apuka időnként rájuk nézhetett egy 12-es kaliberű sörétes puskával. Így megvolt az intimitás lehetősége, hogy a pár bármilyen témát megbeszélhessen, de ha a fiú csak megérinti a lányt, akkor az apa kettélövi a kezét! Azt mondjátok, még soha nem hallottatok erről? Lehet, ezért mondtam el nektek. Azt mondhatjátok, ez röhejes. Hát igen, sok minden röhejes egy hitetlen embernek az életszentséggel kapcsolatban. Legtöbbetek már eddig is túl messzire merészkedett ezen a téren, ezt ti is tudjátok. Ha tudtátok volna ezeket, az időben megállított volna benneteket. A szomorú igazság az, hogy senki nem lehet annyira lelki ember, hogy szembeszegüljön az ifjúkori kívánsággal. Vagy elmenekülsz előle, vagy behódolsz neki. De nem menekülhetsz meg előle, csak ha Istennek engedelmes vagy. Ez a lényege az egésznek.

Figyeljetek rám, tudom, hogy a legtöbben nem fogtok rám hallgatni. Tudom, hogy a többségetek semmit sem értett meg abból, amit elmondtam. A legtöbbetek majd úgy megy el innen, hogy azt gondolja: „Paul testér, egy valódi őskövület, a múltból itt ragadt T-Rex.” Én meg tudom, hogy a többségetek még nagyobb erkölcstelenségbe fog esni. Sokatokkal ez már meg is történt. Ha hallgattatok volna reánk, ma sokkal jobb helyzetben lennétek, mint ahogy jelenleg vagytok.

A leánykérés (ideális esetben) – út a jegyességig

Nos, leánykérés. Vázolok egy helyzetet. Talán ez a létező legideálisabb helyzet. Két fiatal, istenfélő szülők mindkét oldalon. Talán az ilyen, annyira ritka, hogy szinte hihetetlen. Itt van a fiatalember, akit az apja nevelt férfias viselkedésre, aki az egész életét rááldozta a fiára. Kisfiú kora óta tanította az Írásokra, bölcsességre, olyan dolgokra, amik formálták, hogy férfi legyen. Annyi mindent feláldozott érte: nem mászta végig a céges ranglétrát, nem vehetett soha faberakásos hajót, nem maradt szabadideje magára, mert azt tette, amit az Úr parancsolt: mindenekelőtt teljes szívéből szerette gyermekük anyját, második legfontosabbként pedig a fiúkat. A teljes életét a feleségének és a gyerekeknek szentelte. És most itt vagy, 18 éves lettél. Egy ilyen apa mellett, egy ilyen neveléssel, egész nap van erőd dolgozni, még csak nem is hallottál a Spongyabob rajzfilmsorozatról. Bárkit meg tudsz védeni, és kész vagy az igaz ügyért meghalni. Ellen tudsz állni a kísértéseknek. Tudsz már néhány dolgot, tanultál a történelemből, és most kész férfivá értél. És észreveszel egy lányt...

És ismét egy ideális helyzet. Szíved hölgyét az anyja nevelte, és tanította: Biblia, Biblia, Biblia... A nőiség értékeire, erényes viselkedésre. Az anya 18 évét szánta leánygyermekére, és az apa is példaképe a lánynak: egyszer férjhez megyek, de senki kedvéért nem adom alább annál az erkölcsi színvonalnál, amit az apám képvisel. Megéltem, hogy az apám mennyire szereti az édesanyját, és kevesebb nem egyezek ki én sem.

Nos, ez a fiatalember észreveszi a lányt, és megtetszik neki. Érdeklődik iránta, és ez látható is rajta. Még nem közelítette meg, még nem szólította meg, mert ehhez nincs joga. Lehet, hogy baráti körben, vagy társaságban már beszélgettek semleges dolgokról, de az iránta való érzéseiről még nem nyilatkozhatott. Nem mondott neki ilyet, hogy „Járjunk együtt?” vagy „Viseled a gyűrűmet?” Fogalma sincs még ilyen dolgokról a fiatalembernek. Mit tegyen? Először is a saját apjával beszél a lányról. A fiú istenfélő ember, és ezt mondja az apjának: „Megtetszett egy lány, és imádkozom érte, ...és talán, esetleg...” És az apja már itt közbevághat: „Fiam, még nincs itt az ideje. Még sokat kell tanulnod.” Mit tegyen a fiú ezek után? Engedelmeskednie kell az apja szavának. Az is lehet, hogy így szól az apa: „Büszke vagyok rád. Kész férfivá értél. Tudom, hogy képes vagy rá, hogy lelkileg vezesd őt. Becsületesek a szándékaid, és meg tudod védeni őt. Van állásod, anyagilag is tudsz gondoskodni róla. Jónak tartom ezt a dolgot. Van valamicske ismeretem erről a lányról, és a családjáról. Belegyezek a dologba.”

Ezzel mire kap engedélyt a fiatalember? Arra, hogy megkérdezze a lányt? Nem, ez sértené a lány apját. Az engedély arra szól, hogy a lány apjával beszéljen a szándékairól. Lehet, hogy nehezen hisztek nekem, de íme egy kis illusztráció.

Október elseje van, Texasban kezdődik a vadászigény. Hajnal háromkor felkelek, felveszem a felszerelésem, izgatott vagyok, már ki is kémeletem magamnak a vadat. Kimegyek a terepjáromhoz, de annak nyoma vészett. Hívom a rendőröket, háborgok magamban, mint egy darázs, hiszen eltűnt a terepjárom. Azután délelőtt 10-kor a semmiből felbukkansz a kocsimmal, leparkolsz, és azt mondod:

- Hello, Mr. Washer! Itt a kocsikulcs. Na, viszlát!

Ez elég nagy sértés lenne. Megkérdezném tőled:

- Te vásároltad ezt a dzsipet?

- Nem.

- Te fizeted az adóját, te tankolod belé a benzint?

- Nem.

- Van akkor jogod hozzájárulni a dzsiphez?

- Nincs.

Akkor, hogyan gondolhatjátok, hogy van jogotok hozzájárulni valaki más lányához? Hogyan is jut eszetekbe, hogy jogotok lenne közeledni egy lányhoz, még azelőtt, hogy az apjával erről beszéljete?

A Biblia úgy tanítja, hogy a lány az apja hatalma alatt van, és nektek tisztelnetek kell az apát! Ezért odamentek hozzá, és így szóltok:

- Uram, négy szemközt szeretnék beszélni Önnel.

- Rendben.

És akkor beszélgettek... Na, és itt jön elő az igazi férfi egyik jellemzője: a bátorság. Ez nem az, amikor az egyik kisfiú haverodat kéred meg, hogy puhatolja ki a lány egyik kis barátnőjétől, hogy rástartolhatsz-e a lányra. Mert annyira gyáva alak vagy, hogy még egy kislányhoz is félsz odamenni. Figyelmeztettek benneteket, hogy gonoszkodni fogok veletek. Szóval, odamész a lány apjához, és így szólsz:

- Uram, imádkozni szoktam a lányáért. Szeretném tudni, hogy ezt rendben lévőnek tartja-e? Imádkozom érte, és erényes nőnek tartom. Ha lehetséges volna, szeretnék udvarolni neki.

Nos, a lány apja nem adhat azonnali választ, hogy igen, vagy nem. Ez itt a lényeg! Apák, figyeljete nagyon! Tegyük fel, hogy az apa ismeri ezt a srácot, tudja róla, hogy becsületes, tisztességes családból származik, és jó hírű.

Azt feleli:

- Köszönöm, fiatalember. Meggondolom, és felhívom magát a válasszal.

Nem mondhatja azt, hogy megkérdezem a lányomat. Miért? Mert egy apa legfontosabb feladata, hogy megvédje a lányát, hogy a hajadon lány ne kerülhessen konfliktusba más férfival, legfeljebb az édesapjával.

Ahogy nem küldi le éjjel a feleségét sem maga helyett, ha éjjel valami gyanús nesz hallatszik a földszintről. Egy apa nem engedheti meg, hogy a lánya szembekerüljön egy férfival.

Nos, feltételezzük, hogy mint apa, beleegyezésedet adnád, mert ez a fiatalember a legjobb, ami történhet a lányoddal. Szóval, beszélsz a lányoddal is. Ő azt mondja:

- Nem. Apa.

Egy apa azt kell, mondja:

- Imádkozzál még ezért.

Ő imádkozik, majd ezt válaszolja:

- Apa, nem.

Ezután felhívja a fiatalembert, találkozik vele, és így szól:

- Imádkoztam én is az ügyben, és a válaszom: nem.

Nem mondhatja azt, hogy a lányom mondott nemet. Miért nem? Mert nem teheti ki a lányát egy másik férfival való konfliktushelyzetnek. Azt mondja, hogy az ÉN válaszom nemleges. És ha a fiú így kérdezne vissza:

- De mit mondott a lánya? – akkor azt felelheti:

- Ezzel a kérdéssel éppen azt bizonyítottad be, hogy miért nemleges a válaszom. Mert, ha tisztességes fiatalember lennél, elismernéd a hatalmamat a lányom élete felett, és tiszteletben tartanád azt. A válaszom: NEM.

Most vegyük a jobbik esetet, hogy a lány igen-t mond a kérésre. Örömeiben dalra fakad, és elénekli az összes zsoltárt. Mit mondjon az apja:

- Lányom, imádkozzál bölcsességért. Az érzelmek hiúak, és tévútra is vezethetnek.

Imádkozik az apa és az édesanya is, minden jónak tűnik. Mi a következő lépés? Az apa felhívja fiatalembert, és a szüleit. Összeül mindkét család, és kialakítják kettejüknek az érintkezés szabályait. Vagyis azon kereteket, amiben az udvarlás folyhat, és amelyek garantálják, hogy a két fiatal sosem marad kettesben őrizetlenül, hogy elkerüljék a fiatalkori kívánság átkos következményeit. Csoportosan, baráti közösségben tölthetnek időt együtt, vagy ha őszinte hívő emberek szegődnek kíséretnek. A legtöbb templomba járó ember nem alkalmas erre. Mert sok templomba járó nem tiszteli az apát, és édesanyját tekintélyét. Azt mondanák, hogy a születek szűklátókörűek, és túl szigorúan veszik mindezt, és maradjatok csak kettesben nyugodtan.

Szóval, ha megvannak a keretek, akkor nyugodtan meglátogathatjátok egymást a szülői háznál, beszélgethettek a nappaliban, akár 3-4 órát is, amennyit csak akartok.

Sokan kérdezik tőlem:

- De, ha sosem vagyunk igazán kettesben, akkor hogyan tudjuk megítélni, hogy megfelelőek vagyunk-e egymás számára?

Na, az ilyen kérdések nem Istentől származnak, hanem a Sátántól. „Ha nem éljük ezt át, ha nincs tapasztalatunk egymásról, akkor hogyan dönthetünk jól?”

Figyeljetek rám! A szex a házassági kapcsolaton kívül, BŰN, és összezavarja a kapcsolatot. Semmit sem tesz egyértelműbbé. Az „étel próbája az evés” hozzáállásról csak annyit, hogy ugyanezt mondta a Sátán Ádámnak és Évának. De Isten ennek pont az ellenkezőjét mondja: „Gondolkodj helyesen, és akkor nem fogod megjárni.”

A pár tehát megismerkedik egymással, megosztják érzéseiket, közös élményekkel gyarapodnak... És mi történhet? Lehet, hogy rájönnek, hogy ez a kapcsolat mégsem Istentől van. Nem akarják ezt igazán, és szakítanak. De az is megtörténhet, hogy megérik, Istentől van a kapcsolatuk, és elmennek egészen az oltárig. Úgy, ahogyan csak kevesen jutnak el az oltárig: tisztán.

Holnap a kevésbé ideális helyzettel foglalkozunk: Mi van akkor, ha elkerülsz messzire otthonról az egyetemi tanulmányok miatt? Mi a helyzet, ha a szüleidet egyáltalán nem érdekli ez a dolog?

Leánykérés kevésbé ideális esetben

Befejezném akkor, amiről korábban szó volt, azután jöhetnek a kérdések.

Tegnap a lehető legideálisabb körülmények között vizsgáltuk az udvarlás kérdéseit: mind a fiatalember, mind a lány szülei maximálisan lelki emberként viszonyultak a kérdéshez, tudatában voltak kötelezettségeiknek.

Sajnos, a legtöbb esetben a szülők nem követik a Szentírást ebben a kérdésben, és szabadjára engedik a párt, egyáltalán nem törődnek a fiatal pár együtt-járásával.

Most nézzünk egy kevésbé tökéletes szituációt. Mondjuk a fiatal ember egyetemre ment, és „száz ezer” kilométerre került a szüleitől, és a lány is hasonlóan messzire került otthonról, kikerült apja mindennapi gondoskodása és felügyelete alól. Nos, mi a helyzet ilyenkor? Ez egy elég nehéz helyzet, és sokan érvelhetnek pro és kontra, hogy milyen messzire engedjék továbbtanulni a gyermeküket, de úgy látom, ebben a helyzetben a következőt kell tenni. Ha keresztényként elkerülsz otthonról, akkor az új környezetben is tartozni fogsz egy biblikus közösséghez. Ha nem így teszel, az engedetlenség, és ha megmaradsz ebben, akkor ez annak a bizonyítéka, hogy valószínűleg sohasem ismerted meg Krisztust. Az üdvösség igazi munkája feltehetőleg sohasem történt meg a szívedben. Ha ugyanis igazi keresztény vagy, és elkerülsz otthonról, akkor meg fogod találni az új közösséged. És megtalálva ezt a közösséget, megtapasztalsz valamit, amit az Újszövetség sok helyen tárgyal: ez pedig a pásztori tekintély, az előjárók tekintélye.

Az Újszövetségben ugyanis a gyülekezetekben nemcsak egy pásztor volt, hanem előjárók csoportja volt, akik pásztorolták Isten népét. A pásztorlás többet jelent, mint az adminisztrációs feladatok ellátását. Valójában a papírmunka, a lelkészi munka csak nagyon kis részét jelenti. Sajnos, manapság elég zavaros a látásunk egy gyülekezeti közösség működésével kapcsolatban. Ma a gyülekezetben mindent a lelkész csinál: prédikál, sok időt beleöl a papírmunkába, az ő feladata, hogy például a templom ablakai tiszták legyenek, vagy a parókia környékén rendszeresen nyírják a fűvet.

Azután ott van a diakónusok testülete, akik inkább előjáróként viselkednek, bár nem felelnek meg az előjárókkal szemben támasztott elvárásoknak, vagy nem is vesznek részt annyira a gyülekezet életében, és így nem tudják elvégezni diakónusi feladataikat, és nem is alkalmasak arra, és így minden szétesik.

Ezzel szemben úgy kellene, hogy legyen, hogy felálljon a híveknek egy olyan csoportja, akiket Isten hív el, és ajándékoz meg az 1. Timóteus 3. fejezetében leírtak szerint, hogy pásztorolják az Isten népét. Az ő feladatuk elsődlegesen a pásztorlás, a gyülekezet lelki dolgainak felügyelete: a tanítás, lelki-gondozás, pásztorlás. Nemcsak általánosan a közösség felé, hanem egyenként a hívek felé is. Minden más gyülekezet körüli feladatra Isten a diakónusokat rendelte. Az ő feladatuk, hogy tehermentesítsék a pászort. Hogy a pászornak legyen ideje erre...

Mi lenne ez?

Tegyük fel, hogy elkerülsz otthonról, és rátalálsz valakire, akiről úgy hiszed, hogy Isten feleségednek szánta őt. Elhívod az édesapád, aki messze van, nem tud veletek lenni, a lány is így tesz. De mindkettőtök szülei túl messze vannak ahhoz, hogy napi szinten vigyázzanak erre a kapcsolatra. Ezért remélhetően tagjai vagytok egy helyi közösségnek, ahol az előjárókat be tudjátok vonni ebbe a dologba. Persze hazamehetsz, hazatelefonálhatsz, vagy akár meg is látogathatnak a tanulmányaid alatt a szüleid. De mikor ők nem tudnak melletted lenni, akkor ott lesznek az istenfélő előjárók a gyülekezetedből. Ők majd ellátnak benneteket tanácsokkal, és helyettesíthetik abban édesapátokat, hogy velük együtt egyeztetethetitek az udvarlás szabályait. Legfőképpen az elsődleges szabályt: hogyan kerüljétek el, hogy felügyelet nélkül kettesben maradjatok, amíg csak össze nem házasodtok. Vagyis nyugodtam találkozhattok, beszélgethettek, de el kell kerülnötök azokat a helyzeteket, hogy őrizetlenül egy légtérben maradjatok, mert különben az erkölcsi bukás vár rátok. Így kell eljárni, egy kevésbé tökéletes helyzetben.

Régebben hallottam a következőt egy férfitől. Nagyon érdekes, és ő nagyon viccesen mesélte el az egészet. Arról mesélt, hogyan alkották meg saját fiának és barátnőjének szóló udvarlási szabályokat, hogyan segítették őt keresztül ezen az időszakon. Ekkor beszélgetőpartnere határozottan rákérdezett:

- Hát ennyire nem bízol a saját fiadban?

Az apja azt felelte:

- Hát persze, hogy nem bízom a fiamban. Ő is jól tudja, hogy nem bízom benne.

- Hát akkor miféle apa-fiú kapcsolat van köztetek? – kérdezte amaz.

- Ilyen helyzetben még saját magamban sem bíznék, és ezt a fiam is tudja – mondta az apa. Itt nem az a kérdés – Nem bízol meg bennem, hogy nyugodtan egyedül maradhatok egy lánnyal? Maga Isten nem bízik meg benned, hogy kettesben maradj egy lánnyal. Éppen ezért bátyáz körül óvintézkedésekkel titeket, és azt mondja: Ne tedd! Ez nem azért van, mert nem szeret téged, vagy nem törődik veled, vagy ne akarna hatalmas dolgokat rád bízni. Egyszerűen csak azt mondja erről a dologról, hogy NEM TEHETED. Mert nem úgy lettél megalkotva.

Hadd mondjam ki egészen nyíltan. Ha elegendő időt töltesz kettesben egy lánnyal, akihez vonzódasz, el fogsz bukni. Ez bizonyos. Sokan ülnek itt, akiknek élete igazolja, amit mondom. Bizonyosan elbuksz. Mindegy, hogy mennyit imádkozol, mennyit böjtölsz, mennyit olvasod az Igét, naponta hány keresztény koncertre mész el, akkor sem maradsz erkölcsileg tiszta. Ezért kell rögzíteni a határokat. És ez nem csak a régebbi kereszténységben volt így, ehhez más kultúrákban is ragaszkodtak a történelem során. Ez köztudott. Ezt nem teheted meg. Az egyetlen kultúra, amely ezt megengedi, az napjaink pogány kultúrája, amelyek szerint, ha már nemileg érett vagy, azzal és annyiszor fekszel le, akivel akarsz. Jézustól ilyet nem hallhattál soha.

És most jöjjenek az ezzel kapcsolatos kérdések a hallgatóságtól.

Kérdések a tanításhoz

1. Miért nehezítik meg a majdani házasságomat a korábbi helytelen kapcsolataim, ha Isten megbocsát?

Paul, beszéltél arról, hogyha valakinek több szerelmi kapcsolata volt, akkor a menyegzői oltárnál lényegében ezek a személyek is ott lesznek majd a párral, és részei lesznek a házasságuknak. De, mi a helyzet akkor a megbocsátással, és Isten gyógyításával az ilyen esetekben?

Nos, legelőször is meg kell látnunk, hogy az ember érzelmi oldala – legyen az nő vagy férfi -, ugyanannyira valóságos, mint a testi. Vegyünk például egy züllött, egyetemista srácot, aki egy éjjel lefekszik valakivel, akivel nem kellene, és elkapja az AIDS-et. Majd Istenhez fordul, keresztény lesz, megbocsátásért könyörög, de attól még AIDS-es marad. Meg kell értsétek, hogy Jézus Krisztusban van gyógyulás. De van itt valami, amit az utóbbi idők keresztény kultúrája hintett el, és nem egyéb, mint szintiszta hazugság. Így hangzik: „Jézus úgyis mindent rendbe hoz.” Hogy élhatsz, ahogy csak neked tetszik, de ha Jézushoz mész, akkor Ő megoldja minden problémádat, begyógyítja minden sebedet. Ez nem igaz. Lesznek sebeid, melyeket az

életed során végig hordoznod kell. És emlékeztetőül szolgáljak. És bár Istennél vannak csodálatos testi gyógyulások, ez tagadhatatlan. Ugyanakkor ne reméljünk túl sokat Tőle, ha parancsa ellenére belebocsátkozunk nemi kalandokba, hogy most belemegyek ezekbe a kapcsolatokba, azután Isten majd helyre teszi a dolgot. Nem. Egyáltalán nem fogja ezt megtenni. Engedetlenségünk sebhelyeit, és hegeit magunkon viselhetjük. És ezek hatással lehetnek egész további életünkre. Az ember elbukhat. Például én is elbukhatom. Ha elbuktam, van megbocsátás számomra? Hát persze. Van remény számomra? Hát persze. Felhasználhat engem Isten az Ő munkájában? Igen. Ugyanaz lesz az életem, mint annak előtte? Nem. Magammal fogom hordozni? Igen.

Ismerek egy férfit, aki a mi korunkban saját szemével látta Istent hatalmasan cselekedni. Ő is elbukott. Sok-sok év múltán is így nyilatkozott bűnéről: „Még most is annyira, de annyira keserű, mint az epe”.

Ezért kell nagyon, nagyon óvatosnak lennünk.

2. Hogyan választhatok jól, ha nem közeledhetek nyíltan egy lányhoz, és intim kettesben sem lehetek vele?

Íme, a felvetés. Ha egyáltalán nem közelíthetek meg egy lányt, akkor hogyan állapíthatom meg, hogy ő-e az a hozzám való, akiért imádkoznom kell? És ha kicsit közel kerülök hozzá, hogy lássam, milyen, hogyan kerülhetem el azt, hogy túl közel kerüljek hozzá, hogy ne vonzódjam hozzá túlságosan, hogy az utána, további problémák forrása legyen?

Nos, először is azt kell látnod, hogy nem is feltétlenül kell bensőséges kapcsolatba kerülnöd valakivel ahhoz, hogy megismerd. Mivel, ha keresztény vagy, a jellemességet és az erényességet kell megfigyelned a másikban. Például, Fiúk, hadd mondjak valamit... Nem.

Előbb a lányokat avatom be egy titokba. Lányok, ha egy olyan srác legyeskedik körülöttetek, aki bűdös, nem borotválkozik rendszeresen, topisan öltözködik, és más hasonló, ha hozzám mentek, gondoljátok, hogy majd javára fog változni? Nem. Ezerszer rosszabb lesz. Mert, ha így udvarol nektek, így hozza a legjobb formáját, mert így akar megnyerni titeket, és ha az övé lettetek, akkor vége, még ennyire sem lesz motivált. Ezzel mindenki így van.

Nos, fiatalurak, meg kell értsétek, ha tetszik egy lány, ne rontsatok neki, imádkozzatok érte, figyeljétek a viselkedését. Kicsit távolabbról is jó rálátásokat lehet, mert mi történik, ha körülzsongjátok, és tudatjátok vele, hogy kedves a szíveteknek? Elkezd szebb képet mutatni magáról. Míg távolról figyelitek, nem fogja megjátszani magát. Nem fog linkelni, és félrevezetni, mert nem tudja, hogy érdeklődtök iránta. Önmaga lesz a maga valójában, ámítás nélkül. Ahhoz hasonlítanám ezt... lányokkal szokott megtörténni ilyen kínos helyzet, hogy elalszanak, és dolgozatírás van az első órán. Nincs idő belőni a sérót, rohansz le a kollégiumból az egyetemi előadóba, úgy áll rajtad a ruha, mint Godzillán, és kibe botlasz? Abba a srácba, aki a legjobban tetszik. És szégyenedben elásnád magad egy gödörbe. Srácok, higgyétek el, jó így látni egy lányt.

Srácok, ha nem rontotok ajtóstul a házba, alkalmatok nyílik megfigyelni a jellemét, ami a legfontosabb tényező: Hogy bánik más emberekkel? Hogyan éli az életét keresztényként?

Nos, ugyanolyan lényeges, amit most mondok. Fiúk, mi legyen, ha közel kerülnétek egy lányhoz, de úgy érzitek, nem az Igazi, nem Istentől való a kapcsolat? És mit tesznek? Sokan

ahelyett, hogy férfiasan odaállnának, és elismernék, hogy rosszul választottak, Istent hibáztatják. Ezt szokták mondani: „Tényleg nagyon kedvellek, de imádkoztam kettőnkkel kapcsolatban, és az Isten azt mondta, hogy nem az Ő akarata szerint való a kapcsolatunk.” Mit tesznek? Istenre fogják. Ne tegyétek ezt! Hibáztatok, mondjátok ki, hogy rosszul választottatok. Kérjétek bocsánatot a lánytól.

Srácok, egy másik dolog, amiben óvatosan járjatok el. Egy lány nem a szövegekre figyel. Arra figyel, azt nézi, amit tesztek. Például: Ismerem srácokat, akik nagyon jó haverként gondoltak lányokra. És ezt is mondták róla, hogy csak haver. Összejárunk, együtt lógunk, mint barátok. És a srác is azt hajtogatja: csak együtt szoktunk tanulni. Nem zúgtam beléd, nincs itt smaragd románca, meg rózsaszín felhők vattacukorból. Nem akarunk mi egymástól semmit. És a lány is megerősíti: persze, semmi ilyen nincs közöttünk. De értsétek meg, hiába hajtogatjátok, hogy szó nincs itt együtt-járásról, kapcsolatáról, pláne házasságról, de ha mindig elmész hozzájuk. Mert ha mindig felhívod, hogy beszélgessetek, akkor nem azt fogja levonni belőle, amit mondasz, hanem arra fog reagálni, amit teszel, és ezzel óhatatlanul is félrevezeted kettőtökkel kapcsolatban, még ha szóban igazat is mondasz. Szóval, ezek szintén olyan dolgok, amiket el kellene kerülni, ha helyesen akarsz eljárni.

Volt egy srác, aki azt kérdezte: „Szóval, honnan tudhatom, ha egy lány...?”

Erre én: „Ha elmész mellette, és lehányja a cipődet, hát az elég biztos jele annak, hogy nem tetszel neki, hogy nem igazán érdekléd.

A lényeg: nem feltétlenül muszáj rögtön közel kerülni, eleinte csak figyeld meg, imádkozz érte, ismerd meg a bizonyágtételét! Minden hívőnek van bizonyágtétele. Hallgasd, ahogy beszél. Hogy mennyire istenfélő. Mert nagyon óvatosnak kell lenned. Lányok, nagyon—nagyon óvatosnak kell lennetek! Ha istenfélő lány vagy, és elkotyogod, hogy ez vagy az a srác, mennyire tetszik, és a srác csinosnak talál, egy csinos lányért a fiúk minden akadályon átugranak. A felületes szemlélő hatalmas változásokat vehet észre a jellemében, az életvitelében, egészen addig, míg az övé leszel.

Hadd mondjak még valamit. A szülők néha... mert tanítok szülőket is, és egy szóval jellemzem őket: annyira naivak vagytok, ha ennek bedőltek. Annyiszor hallottam már ezt a történetet: Egy keresztény lány együtt jár egy nem hívő fiúval. A szülők ellenzik, nyomást gyakorolnak a lányra, a gyülekezeti tagoknak sem tetszik, ezért ők is nyomást gyakorolnak, a lány már ott van, hogy szakítani készül. „Nem lehetünk együtt, mert nem vagy keresztény, ez így nem helyénvaló. Pál apostol is úgy tanítja, hogy ne legyünk felemás igában hitetlennel.” Azután csodák csodája, a srác egy hét alatt megtér. Magam is láttam, milliószor megtörtént hasonló. Egyszerűen megtér. És mindenki véleménye megváltozik: „Oh, most már minden rendben, járhattok együtt.”

Evangeliumi keresztényeknek hogyan hiányozhat ennyire a józan ítélőképessége? Szoktam gondolni magamban – sokuk még elveszett állapotban van. Egyáltalán nincs még rendben. Talán majd évek múltán rendben lesz. Amikor látjuk az életén, hogy Istennel jár, és Isten szerinti férfivá lett.

3. Ha az ember még tanul, akkor ne is gondoljon a házasságra?

Szoktam hangoztatni, hogy egy férfi legyen anyagilag független, és legyen annyi jövedelme, hogy gondoskodni tudjon a feleségéről és a családjáról. Társadalmunk sokat változott az elmúlt

évtizedekben. A középiskolákról az a véleményem, hogy egy évnyi intenzív tanulást húznak szét négy évre, a főiskolákon is ugyanez van. Így körülbelül 24 éves korodig az iskolapadban ülsz, a férfias viselkedés megmutatkozhat ugyan a jellemedben, de nem működhetsz férfiként minden tekintetben, mert amíg nem vagy anyagilag független, a Biblia szerint nem vehetsz feleséget, és amíg nem vagy házas, a szex sem jön szóba a tanítás szerint. Tisztában vagyok a helyzet nehézségével, ez a mai modern kultúránk legnagyobb baja. De van még itt egy fontos tényező, amire jó, ha figyelünk: Ismerek egy párt, mindketten college-ba járnak. Talán egymásfél évük van még az alapidiplomáig, már elhatározták, hogy összeházasodnak, hát már tényleg vágják a centit, de még a szülők finanszírozzák a tandíjat, de azt mondom, nem tartom korainak a házasságukat. Isten akaratával nem ellentétesek a szándékaik. Miért mondom ezt? Mert történetesen ez a fiatalember, és a fiatal leány, a saját élethelyzetükben már tanúbizonyságát adták érettségüknek, felnőtté válásuknak.

Bár a szülők még segítenek, ők még rájuk szorulnak, még nem önállóak, de a fiatalember hamarabb végezhet, ha nem kell tandíjgyűjtés miatt megszakítani a tanulmányokat – ezzel nincs semmi probléma. Azért van velük minden rendben, mert életüket, jellemüket annak teljességében vizsgálva, ők már érettek és készek a családi életre. Jó irányba tartanak, bár anyagilag még nem teljesen függetlenek. Számomra kétség sem fér hozzá, hogy egyenes úton járnak. Értitek, amit most mondtam?

A fiatalember már magára vette egy leendő férj kötelezettségeit, keményen tanul, és dolgozik. Csak az élethelyzetük ilyen bonyolult. De ha megnézed őket, azt mondom: a fiatalember igazi férfi, a fiatal lány pedig erényes nő.

Ezt kell keresnetek a másikban.